

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 5098899852
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5098899852.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v spore žalobcu Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005 proti žalovanému 3) Dr. A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. námestie XX, XXX XX T., zastúpenému právnym zástupcom AdvokátskEJ kancelárie JUDr. Kuric, s.r.o., so sídlom Dolný Vál 11, 010 01 Žilina, IČO: 36 841 200, v konaní o zaplatenie 896.955,81 Eur (27.021.690,80 Sk) s príslušenstvom o odvolaní žalovaného 3) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 15. novembra 2016, pod č. k. 22Cb/614/1998-1146, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 22Cb/614/1998-1146 zo dňa 15. novembra 2016 v napadnutej zaväzujúcej časti a súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 3) v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému 3) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 195.844,- Eur tak, že plnením žalovaného v druhom rade podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Cb/614/1998-452 zo dňa 11.9.2001, alebo žalovaného v treťom rade podľa tohto rozsudku zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť žalovaného v prvom rade podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 22Cb/614/1998-452 zo dňa 11.9.2001 v rozsahu poskytnutého plnenia žalovanými 2) alebo 3), všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku žaloby voči žalovanému v treťom rade zamietol. Súčasne rozhodol o nároku na náhradu trov konania žalobcovi, ktorý má voči žalovanému v treťom rade. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol nasledovné.

2. Žalobca Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Nám. SNP 23, Banská Bystrica sa žalobou zo dňa 10.07.1998 domáhal na žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ zaplatenia čiastky 20.927.103,20 Sk a 20,5 % úroku zo sumy 15.639.954,50 Sk od 29.04.1998 až do zaplatenia. Súčasne žiadal, aby žalovaný 5/ bol povinný

znášať uspokojenie pohľadávky žalobcu v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva č. 198 zo dňa 23.01.1998, ktorou zriadil záložné právo na zabezpečenie pohľadávky z úveru maximálne v sume 16.500.000,- Sk a ktorou založil v prospech žalobcu dom súpisné č. 47 postavenom na parcele č. XXX/X a parc. č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 231 m², nachádzajúce sa v k. ú. Žilina, zapísané na LV č. XXXX na Okresnom úrade v Žiline, odbore katastra nehnuteľnosti.

3. Po podaní žaloby do práv žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky singulárnou sukcesiou vstúpila Slovenská konsolidačná a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 776 005. Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzavretá medzi označenými účastníkmi dňa 22.12.1999, č. l. 306 spisu a z obsahu príloh tejto zmluvy súd mal preukázané, že na Slovenskú konsolidačnú a.s. prešla predmetná pohľadávka uplatnená Slovenskou sporiteľňou a.s. v tomto konaní.

4. V priebehu konania súd konanie voči žalovanému 4/ uznesením 22Cb/614/98-384 zo dňa 31. júla 2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2000, zastavil a uznesením 22Cb/614/98-379 zo dňa 23. mája 2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2000, konanie voči žalovanému 5/ súd zastavil.

5. Po podaní žaloby žalobca upravil žalobný petít a žiadal, aby žalovaný 1/ bol zaviazaný k zaplateniu čiastky 27.021.690,80 Sk, žalovaný 2/ bol povinný zaplatiť žalobcovi 9.804.205,- Sk a žalovaný 3/ bol povinný zaplatiť žalobcovi 7.740.693,- Sk, pričom plnením žalovaného 2/ alebo plnením žalovaného 3/ sa o túto sumu znižuje dlh žalovaného 1/ voči žalobcovi, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne žiadal, aby titulom trov konania bol priznaný súdny poplatok žalobcovi 500.000,- Sk ako aj trovy vo výške 29.220,- Sk, ktoré špecifikoval ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ako aj trovy právneho zastúpenia.

6. Žalobca si nárok voči žalovanému 1/ uplatnil ako nárok z úverovej zmluvy, ktorú uzavrela Slovenská štátna sporiteľňa v Bratislave s obchodnou spoločnosťou pod obchodným menom Hotel Luxor, s.r.o. so sídlom Nanterská 5, 010 08 Žilina, IČO: 31 582 516 pod č. 414-881-4247-439-01 dňa 22. novembra 1993, na základe ktorej banka poskytla žalovanému 1/, ktorý neskôr zmenil obchodné meno z obchodného mena Hotel Luxor s.r.o. na obchodné meno YETA s.r.o. úver vo výške 19.900.000,- Sk pri dohodnutej úrokovej sadzbe + 5 % nad základnú sadzbu, s lehotou splatnosti 16.11.1999. Nárok žalobcu voči žalovanému 1/ si žalobca uplatnil titulom zaplatenia zostatku nesplateného úveru, ktorý žalovanému bol poskytnutý a žalovaný 1/ ako dlžník ho nezaplatil. Voči žalovaným 2/ a 3/ si nárok uplatnil titulom ručiteľského záväzku, ktorým žalovaný 2/ prevzal ručiteľským vyhlásením z 20. apríla 1994, č. l. 11 spisu a žalovaný 3/ ručiteľským vyhlásením zo dňa 22.11.1993, č. l. 11 a 10 spisu. Žalobca špecifikoval žalovanú istinu 27.021.690,80 Sk, ktorú si uplatnil v tejto výške voči žalovanému 1/, ako zostatok zameškaných splátok od 17.10.1994 do 27.12.1999 vo výške 5.367.079,30 Sk, ďalej nezaplatený úrok riadny za obdobie od 30. mája 1994 vo výške 19,5 % ročne do 31.05.1998 a od 01.06.1998 do 27.12.1999 vo výške 22,5 % ročne, nezaplatený vo výške 12.266.039,60 Sk, ďalej sankčný úrok za obdobie od 17.10.1994 do 21.01.1998 vo výške 9,5 % ročne a od 22.01.1998 do 27.12.1999 vo výške 1 % ročne nezaplatený vo výške 1 060 046,70 Sk ako nezaplatený sankčný úrok zo splátok a ďalej si uplatnil nezaplatený sankčný úrok z úrokov za obdobie od 30. mája 1994 vo výške 29 % ročne do 21.01.1998 a od 22.01.1998 do 31.05.1998 vo výške 20,5 % ročne a od 01.06.1998 do 27.12.1999 vo výške 23,5 % ročne nezaplatený v celkovej výške za uvedené obdobie 8.326.001,60 Sk. Ďalej si uplatnil v tejto žalovanej istine poplatky vo výške 2.523,- Sk, špecifikované ako poplatok za vyhotovenie žalobného návrhu 123,- Sk, ďalej poštovné v súvislosti so žalobou 40,- Sk, 6 kusov upomienok (1 upomienka 100,- Sk) = 600,- Sk, poplatok za vedenie úverového účtu v roku 1996 360,- Sk a poplatok za vedenie úverového účtu za roky 1997, 1998 vo výške á 700,- Sk, spolu 1 400,- Sk. Celkové poplatky, ktoré si žalobca uplatnil podľa sadzobníka poplatkov a náhrad SLSP a.s. vo výške 2.523,- Sk. Žalobca svoj nárok opieral o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu a špecifikoval žalovanú istinu s poukazom na obsah písomného podania žalobcu, č. l. 346 až 350 spisu, v spojení s poukazom na obsah písomného vyjadrenia žalobcu, č. l. 421 spisu.

7. V konaní súd rozhodol rozsudkom 22Cb/614/98-452 zo dňa 11.09.2001, ktorým zaviazal žalovaného 1/ na zaplatenie čiastky 27.021.690,80 Sk, žalovaného 2/ na zaplatenie čiastky 7.600.000,- Sk,

žalovaného 3/ na zaplatenie čiastky 6.000.000,- Sk tým, že plnením žalovaného 2/ alebo žalovaného 3/ v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosti žalovaného 1/, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol voči žalovaným 1/ a 2/ právoplatnosť dňa 08.11.2001.

8. Proti citovanému rozsudku podal odvolanie žalovaný 3/. Na základe odvolania žalovaného 3/ Najvyšší súd SR v Bratislave uznesením 5Obo/28/03 zo dňa 24.11.2003 (č. l. 483 spisu), ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.02.2004, zrušil prvostupňové rozhodnutie v napadnutej časti voči žalovanému 3/ a vec vrátil na ďalšie konanie. V napadnutom rozhodnutí Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že zákon neustanovuje, akou formou má byť vykonaný súhlas so zmenou v osobe dlžníka a uviedol, že môže byť uvedený v dohode o prevzatí dlhu alebo oddelene. Ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný 3/ ako ručiteľ - fyzická osoba nedal písomný súhlas k prevzatiu dlhu, hoci dlh prevzala Sunik a.s., za ktorú dohodu podpísal žalovaný 3/ ako predseda predstavenstva. Ďalej Najvyšší súd SR konštatuje, že nesporne žalovaný 3/ bol oboznámený o prevzatí dlhu, zastupoval preberajúceho. Najvyšší súd SR ďalej uviedol, že je potrebné v konaní vyriešiť otázku, či súhlas ručiteľa podľa § 532 Občianskeho zákonníka má mať písomnú formu alebo stačí forma konkludentného prejavu, vyslovil právny názor, že zo zákonného ustanovenia forma súhlasu priamo nevyplýva, ale vzhľadom na povinnosť písomnej formy prevzatia dlhu odvolací súd sa priklonil k právnemu názoru, že aj súhlas ručiteľa by mal mať písomnú formu. Ďalej uviedol, že v článku II. zmluvy o prevzatí dlhu vyplýva, že prevzatie dlhu obchodnou spoločnosťou Sunik a.s. malo byť schválené predstavenstvom tejto akciovej spoločnosti do 16.05.1995, ktoré malo byť neoddeliteľnou súčasťou predmetnej dohody, inak bolo prevzatie dlhu bezpredmetné. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR ide o zásadnú náležitosť platnosti a účinnosti dohody o prevzatí dlhu, pričom zo spisu nevyplýva, či bola splnená aj táto podmienka. Najvyšší súd SR teda uviedol, že nie je jednoznačne preukázané v konaní, či sa naplnil zámer vyplývajúci z dohody o prevzatí dlhu a či skutočne právne relevantným spôsobom bol dlh prevzatý obchodnou spoločnosťou Sunik a.s., Žilina a uviedol, že po doplnení dokazovania v tomto smere bude potrebné sa zaoberať aj vznesenými námietkami žalovaného 3/ a to, či ručiteľský záväzok zanikol alebo či naďalej trvá za predpokladu, že dohoda o prevzatí dlhu nenadobudla platnosť a účinnosť.

9. Následne Krajský súd v Žiline rozhodol rozsudkom č. k. 22Cb/614/98-579 zo dňa 6. septembra 2004, ktorým zaviazal v spojení s opravným uznesením č. k. 22Cb/614/98-586 zo dňa 6. septembra 2004 žalovaného 3 na zaplatenie sumy 6.000.000,- Sk s tým, že plnením žalovaného 2/ alebo žalovaného 3/ podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Cb/614/98-452 z 11.09.2001 zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť žalovaného 1/. Súčasne zaviazal žalovaného 3/ zaplatiť žalobcovi trovy konania. Na základe podaného odvolania o nároku rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý rozsudkom č. k. 3Obo/21/05-614 zo dňa 12. januára 2006 rozsudok Krajského súdu v Žiline v spojení s opravným uznesením ako vecne správne potvrdil.

10. Následne Najvyšší súd SR ako dovolací súd na základe mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora SR uznesením sp. zn. 1MOboV/3/2007 zo dňa 29. septembra 2008 rozsudok Najvyššieho súdu SR ako aj rozsudok Krajského súdu v Žiline v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia Najvyšší súd SR uviedol, že sa s názorom Generálneho prokurátora SR, čo sa týka výkladu ust. § 36 Občianskeho zákonníka a existencie tzv. odkladacej podmienky nestotožnil, poukázal na to, že z obsahu zmluvy o prevzatí dlhu z 22. novembra 1993, uzavretej medzi dlžníkom YETA, s.r.o. a spoločnosťou SUNIK a.s. a jej článku II. bod 5. vyplýva, že ak k prevzatiu dlhu nedá súhlas predstavenstvo SUNIK a.s. do 16. mája 1995, zmluvné strany pokladajú toto prevzatie dlhu za bezpredmetné. Dovolací súd vyslovil názor, že v danom prípade sa jedná o bežnú odkladaciu podmienku podľa § 36 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a nestotožnil sa s výkladom Generálneho prokurátora SR v tejto časti mimoriadneho dovolania. Vyslovil názor, že v mimoriadnom dovolaní vyslovená námietka Generálneho prokurátora, ktorý nepovažoval uvedené ustanovenie čl. II. bod 5. zmluvy o prevzatí dlhu z 22. novembra 1993 za odkladaciu podmienku, považoval za nedôvodnú.

11. Dovolací súd ďalej skonštatoval, že sa stotožnil s námietkou Generálneho prokurátora týkajúcou sa

arbitrárneho postupu súdov z hľadiska posúdenia praxe účastníkov po uzavretí zmluvy o prevzatí dlhu, v tomto smere považoval tento argument Generálneho prokurátora za dôvodný. Poukazoval na to, že žalovaný 3/ v priebehu konania uviedol, že po uzavretí tejto zmluvy účastníci postupovali v súlade s jej obsahom, čo možno považovať aj za uznanie záväzku podľa ust. § 323 Obchodného zákonníka, s dôsledkami vyplývajúcimi z § 407 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka, pokiaľ ide o premlčanie. Poukázal na to, že úvaha odvolacieho súdu, že ide o účelovú námietku, nie je postačujúca a že ku viacerým ďalším námietkam žalovaného 3/ ako neurčitost' zmluvy o ručení, platnosť dodatku z 20. apríla 1994, sa sudy nevyjadřili. Z tohto dôvodu došlo k zrušeniu napadnutých rozhodnutí.

12. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 22Cb/614/1998-822 zo dňa 17. 10. 2011 krajský súd žalobný návrh voči žalovanému 3/ zamietol. Na základe odvolania žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 2Obo/1/2012-844 zo dňa 22. februára 2012 tento rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch rozhodnutia poukazoval nato, že je potrebné dôslednejšie sa zaoberať, vyhodnotiť a odôvodniť vykonané dokazovanie, teda, či listinné dôkazy predložené žalovaným 3/ v súvislosti s vyhotovením Zápisnice zo zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti SUNIK a.s. zo dňa 15.5.1995 a listinné dôkazy, ktoré produkoval žalovaný 3/ v konaní preskúmať aj znaleckým dokazovaním znalcom z odvetvia Grafická diagnostika, odbor Kriminalistika, ktorý posúdi, kedy predmetné dokumenty osobami, ktoré sú tam označené, boli vystavené a podpisované.

13. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline 22Cb/614/1998-1019 zo dňa 2.7.2013 súd žalobný návrh voči žalovanému 3/ zamietol. Na základe odvolania žalobcu rozhodoval vo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením 2Obo/30/2013-1068 zo dňa 29. októbra 2015 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline 22Cb/614/1998-1019 zo dňa 2.7.2013 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.12.2015. V dôvodoch rozhodnutia sa Najvyšší súd SR nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. I. 1019 spisu zo dňa 2. júla 2013, ktorý (rozsudok NS SR) konštatoval že nebolo preukázané, že výpis z uznesenia predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK, a.s. Žilina bol doložený riadne tak, aby tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy o prevzatí dlhu.

14. Žalobca si v konaní voči žalovanému / pôvodne uplatnil žalovanú istinu 7.740.693,- Sk titulom plnenia ručiteľského záväzku. Z obsahu vyhlásenia ručiteľského záväzku žalovaným 3/ z 22.11.1993 súd mal preukázané, že žalovaný 3/ prevzal ručiteľský záväzok z predmetného úveru vrátane úrokov a celého príslušenstva len do výšky 6.000.000,- Sk. Z tohto dôvodu v rozsudku 22Cb/614/98-452 zo dňa 11.09.2001 súd rozhodol vo vzťahu k žalovanému 3/ o povinnosti zaplatiť čiastku 6.000.000,- Sk, vo zvyšku žalobu zamietol. V časti výroku, ktorým žalobu voči žalovanému 3/ čo do zvyšnej uplatnenej čiastky v celkovej výške 7.740.693,- Sk zamietol, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, teda predmetom nároku, o ktorom súd mohol rozhodovať, bol len nárok žalobcu voči žalovanému 3/ titulom ručiteľského záväzku vo výške 6.000.000,- Sk.

15. Žalovaný 3/ sa v konaní bránil tým, že na základe zmluvy, označenej ako zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 04.05.1995 nedal súhlas k prevzatí dlhu iným dlžníkom. Z obsahu predmetnej zmluvy je zrejmé, že osobne žalovaný 3/ sa zúčastnil pri podpisovaní predmetnej zmluvy dňa 04.05.1995 ako štatutárny orgán Sunik a.s., Žilina a v konaní nebolo sporným, že mu bol zrejmý celý obsah predmetnej zmluvy, č. I. 437 a 438 spisu. Žalovaný 3/ v konaní tvrdil, že súhlas k prevzatí dlhu nedal ako fyzická osoba a z tohto dôvodu jeho ručiteľský záväzok zanikol. Ďalej poukazoval na to, že uzavretím dodatku k úverovej zmluve z 20. apríla 1994, č. I. 55 spisu, predmetný ručiteľský záväzok zanikol.

16. Z vykonaného dokazovania, súd mal preukázané, že zmluvou o prevzatí dlhu, uzavretou medzi pôvodným dlžníkom YETA s.r.o. a novým dlžníkom Sunik a.s. dňa 04.05.1995, malo dôjsť k prevzatí dlhu pôvodného dlžníka YETA s.r.o. voči Slovenskej sporiteľni a.s., pobočka Žilina z úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy č. 414 8814247-439-01 zo dňa 22.11.1993 v sume 19.900.000,- Sk. V článku II. bod 5. predmetnej zmluvy je uvedené: „účastníci tejto zmluvy, ku ktorej dala súhlas aj Slovenská sporiteľňa a.s., a okrem účastníkov zmluvy aj Realita Index a.s., je uvedené, že

v prípade, že k prevzatíu dlhu nedá súhlas predstavenstvo akciovej spoločnosti Sunik a.s., do 16.05.1995, zmluvné strany pokladajú toto prevzatie dlhu za bezpredmetné". Z listu, ktorý predložil na pojednávaní dňa 06.09.2004 žalobca, listu z 24.03.1997, ktorý JUDr. Abelovský ako právny zástupca BIG Slovakia a.s. (skoršie obchodné meno Sunik a.s.) doručil Slovenskej sporiteľni a.s., Mestská pobočka Žilina 26.03.1997, vyplýva, že predstavenstvo Sunik a.s. neschválilo do termínu 16.05.1996, ani neskôr, teda ani ku dňu tohto písomného podania A. Z. B. z XX.XX.XXXX, prevzatie dlhu.

17. Na pojednávaní dňa 19.04.2010 žalovaný 3/ prostredníctvom právneho zástupcu súdu predložil originál zápisu z rokovania predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK a.s. so sídlom Hlinkovo nám. 2, 010 01 Žilina zo dňa 15.05.1993, ktorého boli prítomní Z. T., R. Q. a R. N. (predseda, člen predstavenstva, zapisovateľka), z ktorého súd zistil, že na základe rozhodnutia valného zhromaždenia SUNIK a.s. zo dňa 15.05.1995 uznesením bola schválená zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 04.05.1995 medzi veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s., pobočka Žilina a dlžníkom YETA s.r.o. a novým dlžníkom SUNIK a.s. Ďalej je tu konštatované, že za uznesenie hlasovali všetci prítomní členovia predstavenstva, nachádzajú sa tu originálne podpisy Z. T., R. Q. a R. N.. Súčasťou predložených listinných dôkazov je originál zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti SUNIK a.s. so sídlom v Žiline, konaného 15. mája 1995 v sídle spoločnosti od 9,00 hod 10,00 hod., ktorého programom bolo schválenie zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 4. mája 1995 medzi veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s., pobočka Žilina a dlžníkom YETA s.r.o., Žilina a novým dlžníkom SUNIK a.s., Žilina, je tu konštatované, že valné zhromaždenie schvaľuje zmluvu o prevzatí dlhu zo dňa 4. mája 1995, podpísaní Z. T., R. Q., R. N. a Z. C., overovateľka. Ďalej súčasťou predložených listín je originál plnomocenstva, ktorým žalovaný 3/ splnomocňuje Z. T., aby ho generálne zastupoval na mimoriadnom valnom zhromaždení obchodnej spoločnosti SUNIK a.s., ktoré sa bude konať 15.05.1995 a súčasťou predložených listín je originál prezenčná listina z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti SUNIK a.s., konaná 15. mája 1995 v sídle spoločnosti od 9,00 do 10,00 hod., prítomný je akcionár A. K., počet akcií 1 000, počet hlasov 1 000, zastúpený Z. T., členovia predstavenstva Z. T. - predseda a R. Q.- člen, členovia dozornej rady Z. C. - člen a prizvaná R. N. - zapisovateľka, za akcionára je podpísaný Z. T. a ostatní sú tak členovia predstavenstva, členovia dozornej rady a prizvaní, sú tiež podpísaní na origináli.

18. Súdu boli predložené originály predmetných listinných dôkazov, ktoré podľa tvrdenia žalovaného 3/ mali preukazovať, že došlo 15.05.1995 k schváleniu zmluvy o prevzatí dlhu, na základe ktorej do práv YETA, s.r.o. ako dlžníka vstúpila obchodná spoločnosť SUNIK a.s.

19. Po predložení originálov týchto listinných dôkazov žalobca v konaní spochybnil hodnovernosť a pravosť uvedených listinných dôkazov ako aj podpisov osôb, ktoré sú tam podpísané, trval na tom, že zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 04.05.1995 platne a účinne uzavretá nebola, nakoľko prevzatie dlhu nebolo schválené akciovou spoločnosťou SUNIK a.s. v termíne do 16.05.1995. Poukazoval na to, že nakoľko má za to, že k súhlasu s prevzatím dlhu nikdy nedošlo, vyplýva z uzavretého dodatku č. 3 k úverovej zmluve zo dňa 04.05.1995 ako aj z dodatkov č. 4 a 5 zo dňa 22.01.1998 a 20. februára 1998. Podľa ktorej účastníkom úverovej zmluvy naďalej ostala obchodná spoločnosť YETA s.r.o. Žalobca tvrdil, že vždy, aj po 04.05.1995 plnil záväzok YETA s.r.o., a to z toho dôvodu, že zmluva o prevzatí dlhu obchodnou spoločnosťou SUNIK a.s. nenadobudla účinnosť. Ďalej žalobca spochybnil pravosť predmetných originálov listinných dôkazov a navrhol, aby súd vykonal znalecké dokazovanie prostredníctvom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru SR, odboru prírodovedného skúmania kriminalistických analýz, oddelenie skúmania dokumentov, súčasne žiadal porovnať podpisy na notárskej zápisnici N 157/95, Nz 163/95, ktorými sa osvedčuje priebeh konania valného zhromaždenia dňa 05.05.1995, 10 dní pred konaním mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 15.05.1995, poukázal na jednoznačnú odlišnosť podpisu Z. T. na notárskej zápisnici zo dňa 05.05.1995 a zápisnici z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 15.05.1995, čo podľa žalobcu môže nasvedčovať tomu, že predmetné podpisy neboli realizované Z. T. v tom istom období. Taktiež navrhol porovnať predmetné listiny z toho istého obdobia s originálnymi listinami, ktoré boli predložené žalovaným 3/, čo sa týka typu písma, podpisov, práve Kriminalisticko-expertíznym ústavom PZ SR. Poukazoval na to, že podpis Z. T. v období rokov 1995 - 1997 bol úplne identický a jedine na listine predloženej zástupcom žalovaného 3/ je podpis odlišný, čo navodzuje pochybnosť ani nie o jeho

pravosti, ale o skutočnom dátume, kedy ho na tejto listine Z. T. realizoval a teda navodzuje pochybnosť o skutočnom dátume vzniku tejto listiny.

20. Súd ďalej vykonal výsluch Z. T. na pojednávaní dňa 19.04.2010, ktorý potvrdil skutočnosti, ktoré sú obsiahnuté v predložených origináloch listinných dôkazov, že 15.05.1995 bol prítomný na valnom zhromaždení SUNIK a.s., kde bol prítomný aj R. Q., potvrdil, že mal splnomocnenie, aby zastupoval jediného akcionára p. K., žalovaného 3/ na tomto valnom zhromaždení, nakoľko žalovaný 3/ v tom čase bol stopercentným vlastníkom akcií SUNIK, a.s. Uviedol, že obchodná spoločnosť SUNIK, a.s. 6.000.000,- Sk zaplatila Slovenskej sporiteľni a.s. na základe práve zmluvy o prevzatí dlhu za YETU s.r.o.

21. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie z odboru grafická diagnostika, skúmanie dokumentov prostredníctvom Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru so sídlom v Bratislave. Tento ústav podal znalecký posudok č. p.: PPZ-14300/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 9. februára 2011, kde zodpovedal na položené otázky súdu nasledovne. Zo znaleckého posudku, ktorý skúmal predmetné originály listín, ktoré predložil v konaní žalovaný 3/, ktoré sa týkali obsahu rokovania predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK a.s. z 15.05.1995, ústav konštatoval, že nakoľko nedisponuje databázami papierov resp. písacích prostriedkov, s uvedenou otázkou je potrebné obrátiť sa na iné inštitúcie, teda nevedel sa vyjadriť, či sporné listiny sú vyhotovené využitím materiálov, ktoré sa používali v období, v ktorých sa datované teda k 15.05.1995 a nevedel sa vyjadriť, kedy tieto listiny boli vyhotovené, napísané strojom a podpisované. Ani nevedel zistiť približný vek sporných listín. Znalecký ústav poukazoval, že k tomuto by sa mohol vyjadriť Výskumný ústav papiera a celulózy, prípadne oddelenie chemickej technológie dreva, celulózy a papiera Ústavu polymérnych materiálov FCHPT STÚ v Bratislave.

22. Ďalej v znaleckom posudku, v ktorom súd uložil ústavu porovnať sporné listiny z hľadiska porovnania reprodukčných zariadení, na ktorých boli tieto listiny vyhotovené, t. j. porovnať tieto listiny v prípade výskytu defektov tlače na sporných listinách, konštatoval, že k defektom písma písacieho stroja sa nemôže vyjadriť, neprináleží to znalcovi z odboru kriminalistiky, odvetvia grafickej diagnostiky, ale znalcovi z odboru písmaoznactva, oblasti skúmania písma písacích strojov.

23. K ďalším otázkam, aby sa znalec vyjadril, či medzi predmetnými listinami a zápisnicou z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK a.s., konaného 01.08.1995, ďalej dodatkom č. 1 zo dňa 05.05.1995 k stanovám akciovej spoločnosti SUNIK a.s., môže byť ohľadne ich vyhotovenia skutočne len 10-dňový rozdiel, vyjadril sa znalecký ústav, že neboli zistené také charakteristické znaky, na základe ktorých by bolo možné stanoviť časové obdobie vyhotovenia sporných listín. Obdobne odpovedal na otázku, či je možné sa vyjadriť, či sporné listiny neboli vyhotovené a podpísané v inom časovom období ako v období na sporných listinách vyznačenom a na otázku, aby sa vyjadril znalecký ústav, ktoré z uvedených listín z časového hľadiska boli vyhotovené skôr, či sporné listiny alebo listiny - zápisnica z mimoriadneho rokovania valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK a.s. konaného dňa 01.08.1995, dodatok č. 1 z 05.05.1995 k stanovám akciovej spoločnosti SUNIK, a.s., znalecký ústav konštatoval, že nie je možné graficko-diagnostickým skúmaním zistiť obdobie vyhotovenia sporných listín a nie je možné ani stanoviť súslednosť vyhotovenia hore uvedených listín. Súd sa ďalej obrátil na Výskumný ústav papiera a celulózy a.s., Bratislava, ktorý listom z 27.05.2011, č. l. 797 spisu, oznámil, že z hľadiska posúdenia predmetných listín a podpisov na nich odporúča obrátiť sa na Doc. Ing. Z. U., S., zástupcu riaditeľa Ústavu polymérnych materiálov Fakulty chemickej a potravinárskej technológie, STU, Bratislava. Následne na túto osobu sa aj súd obrátil, listom Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, Fakulty chemickej a potravinárskej technológie, Ústav polymérnych materiálov, oddelenie chemickej technológie dreva, celulózy a papiera zo 06.06.2011, pod ich číslom 12/11 (č. l. 800 spisu), oznámila táto inštitúcia, že podľa dostupných informácií stanovenie veku dokumentu je možné len vo výnimočných prípadoch, a to nie exaktne, ale nepriamymi metódami, konštatovala, že nedisponuje potrebnými databázami analýz papiera, resp. písacích prostriedkov, prostredníctvom ktorých by sa mohla približne posúdiť databáza dokumentov. Oznámili, že tejto téme sa venujú na úrovni výskumu a odporúčili sa k otázkam veku dokumentov obrátiť na Kriministický a expertízny ústav PZ v Bratislave, oddelenie grafickej diagnostiky, podpísaná vedúca oddelenia P. E. N., S.. Súčasne súd sa obrátil aj na

P. P. H., znalca z odboru písomoznactva, ktorý v podaní zo dňa 01.06.2011 (č. 1. 798 spisu) oznámil, že nevykonáva odbornú činnosť porovnávania sporných listín z hľadiska porovnávania reprodukčných zariadení, na ktorých boli sporné listiny vyhotovené.

24. Skorším rozsudkom Krajského súdu v Žiline 22Cb/614/1998-822 zo dňa 17.10.2011 krajský súd žalobný žaloby zamietol. Na základe odvolania žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Obo/1/2012 zo dňa 22. februára 2012 uvedený rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal, aby krajský súd sa vysporiadal s otázkou časovej pravdivosti listinných dôkazov, a to Zápisnice z mimoriadneho Valného zhromaždenia SUNIK a.s. zo dňa 15.5.1995, ako aj prezenčnej listiny z tohto rokovania tak, aby bola preukázaná časová pravdivosť vystavenia, podpísania uvedených listinných dôkazov. Uložil krajskému súdu, aby za týmto účelom vykonal znalecké dokazovanie znalcov z odvetvia Grafická diagnostika, odbor Kriminalistika, ktorý by sa k týmto skutočnostiam jednoznačne vyjadril.

25. Na základe tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd následne vo veci konal a nariadil uznesením 22Cb/614/1998-856 zo dňa 20.03.2012 znalecké dokazovanie z odboru Kriminalistika, odvetvie Grafická diagnostika, ustanovil na vypracovanie znaleckého posudku súdneho znalca Mgr. Pavla Masaryka, PhD., ktorému uložil:

1. Vyjadriť sa, či sporné listiny, a to zápisnica z rokovania predstavenstva spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, prezenčná listina z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995 a plná moc Z. T. na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti SUNIK, a.s., ktoré sa v origináloch nachádzajú na č. 1. 770 spisu v prílohovej obálke, sú vyhotovené využitím materiálov, ktoré sa používali v období, ktorým sú datované, t. j. 15.5.1995, resp. vyjadriť sa, kedy boli tieto listiny vyhotovené (napísané strojom a podpísované tam uvedenými fyzickými osobami). Úlohou súdneho znalca je teda zistiť približný vek sporných listín.

2. Porovnať tieto sporné listiny, a teda zápisnicu z rokovania predstavenstva spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, zápisnicu z mimoriadneho valného zhromaždenia, spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, prezenčnú listinu z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995 a plnú moc Z. T. na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti SUNIK, a.s., so zápisnicou z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. konaného dňa 1.8.1995, dodatkom č. 1 zo dňa 5.5.1995 k stanovám akciovej spoločnosti SUNIK, a.s., a to z hľadiska porovnania reprodukčných zariadení, na ktorých boli tieto listiny vyhotovené, t.j. porovnať tieto listiny v prípade výskytov defektov tlače na sporných listinách.

3. Vyjadriť sa, či medzi týmito listinami, a teda zápisnicou z rokovania predstavenstva spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, zápisnicou z mimoriadneho valného zhromaždenia, spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, prezenčnou listinou z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, plnou mocou Z. T. na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti SUNIK, a.s. a zápisnicou z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. konaného dňa 1.8.1995, dodatkom č. 1 zo dňa 5.5.1995 k stanovám akciovej spoločnosti SUNIK, a.s., môže byť ohľadne ich vyhotovenia skutočne len 10 - dňový rozdiel.

4. Vyjadriť sa, či sporné listiny, a to zápisnica z rokovania predstavenstva spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, prezenčná listina z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995 a plná moc Z. T. na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti K., a.s., neboli vyhotovené a podpísané v inom časovom období, ako v období na sporných listinách vyznačenom.

5. Vyjadriť sa, ktoré z uvedených listín boli z časového hľadiska vyhotovené skôr, či sporné listiny - zápisnica z rokovania predstavenstva spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995, prezenčná listina z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. zo dňa 15.5.1995 a plná moc Z. T. na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti SUNIK, a.s., alebo listiny - zápisnica z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a.s. konaného dňa 1.8.1995, dodatok č. 1 zo dňa 5.5.1995 k stanovám akciovej spoločnosti SUNIK, a.s..

26. Znalec podal vo veci znalecký posudok č. 25/2012 zo dňa 23.11.2012, kde zodpovedal na položené otázky krajského súdu nasledovne.

27. V závere v článku III. znaleckého posudku konštatoval, že k prvej otázke nie je možné stanoviť priamo meraním nejakej fyzikálnej veličiny dátum vyhotovenia uvedených listín. K otázke č. 2 uviedol, že sporné listiny sú vyhotovené písacím strojom, niektoré písmená vykazujú defekty, ktoré je možné využiť na určenie približnej doby vzniku sporných listín, za splnenia podmienok, tak ako sú popísané v časti II. Posudok, a to znalcom z odvetvia 270200 - Strojové písmo. K otázke č. 3. uviedol, že presný dátum vyhotovenia sporných listín nie je možné stanoviť priamo meraním nejakej fyzikálnej veličiny. K otázke č. 4 uviedol, že dátum vyhotovenia sporných listín nie je možné stanoviť priamo meraním nejakej fyzikálnej veličiny, u listín pod bodom SM-2 a PM-1, a to sú listiny: PM-1 - Zápisnica z mimoriadneho Valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK a.s., zo dňa 1.8.1995, ktorej fotokópia je založená na č. 1. 749 spisu, listina PM-2 - Zápisnica z rokovania predstavenstva spoločnosti SUNIK a.s., zo dňa 15.5.1995, konštatoval, že je možné vykonať jazykovú analýzu znalcom z odvetvia 270300 - Jazyková analýza, rovnako je možné skúmať časové zmeny podpisu (zmeny tvarovania podpisu) znalcom z odvetvia 270100 - Ručné písmo (identifikácia pisateľa). Opäť uviedol, že dátum vyhotovenia sporných listín nie je možné stanoviť priamo meraním nejakej fyzikálnej veličiny, približný vek vyhotovenia listiny je možné stanoviť porovnávacími metódami znalcami z odvetvia 270200 - Strojové písmo, z odvetvia 270100 - Ručné písmo (identifikácia pisateľa), prípadne znalcom z odvetvia 270300 - Jazyková analýza.

28. Podľa názoru krajského súdu, z obsahu znaleckého posudku znalca Ing. Masaryka, PhD. nebolo jednoznačne preukázané, či posudzované listiny boli alebo neboli vyhotovené a v nich označenými osobami podpísané, v čase, ktorý je na listinách uvedený. Krajský súd konštatuje, že zo znaleckého posudku Mgr. Pavla Masaryka, PhD. nie je možné zistiť, či posudzované sporné listiny boli vyhotovené a podpísané k dátumu, ktorý je uvedený na predmetných listinách alebo boli vyhotovené neskôr, resp. v akom konkrétnom časovom období.

29. Odvolací súd (uznesenie 2Obdo/60/2013-1068 zo dňa 29.10.2015) uviedol, že „je treba totiž poukázať na skutočnosť, že hoci zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia netvorila súčasť odkladacej podmienky zmluvy o prevzatí dlhu, malo byť splnomocnenie k zastupovaniu na valnom zhromaždení v zmysle článku VIII bod 2/ stanov spoločnosti SUNIK a. s. v znení platnom ku dňu konania mimoriadneho valného zhromaždenia úradne overené. I keď zápisnica z valného zhromaždenia nebola podmienkou účinnosti zmluvy a odvolaciemu súdu v tomto konaní neprislúcha právomoc posudzovať dôsledky takeého nedostatku je zrejmé, že v prípade, ak by bolo splnomocnenie úradne overené, mohlo mať výpovednú hodnotu k otázke časovej pravdivosti doložených dôkazov. Bez ďalšieho nemožno opomenúť skutočnosť, že aj po uzavretí zmluvy o prevzatí dlhu uzatváral ďalšie dodatky k zmluve o úvere právny predchodca žalobcu s pôvodným dlžníkom (viď dodatok č. 4 zo dňa 22.01.1998, č. 1. 14 spisu, dodatok č. 5 zo dňa 20.02.1998, č. 1. 15 spisu, ktoré v mene dlžníka a ručiteľa podpísali Ľubomír Rybák a Martin Zaťko, ktorí ako predseda a člen predstavenstva podľa dotknutých dodatočných dokladov konali aj pri rozhodovaní predstavenstva SUNIK a. s. a zúčastnili sa aj mimoriadneho valného zhromaždenia). Nepochybné je tiež, že pôvodný dlžník potom, čo ho súd prvého stupňa zaviazal k zaplateniu spornej čiastky rozsudkom č. k. 22Cb/614/98-452 zo dňa 11. septembra 2001 odvolanie nepodal. Rozhodujúcou skutočnosťou je však tiež skutočnosť, že listom zo dňa 24.03.1997, ktorý bol žalobcom predložený a súdom prvého stupňa oboznámený na pojednávaní konanom dňa 06.09.2004 mal oznámiť právny zástupca spoločnosti SUNIK a. s. JUDr. Miroslav Ábelovský právnenému predchodcovi žalobcu, že predstavenstvo SUNIK a. s. neschválilo do termínu 16.05.1996, ani neskôr, teda ani ku dňu tohto písomného podania prevzatie dlhu. Z tohto dôkazu, ktorý bol žalobcovi súdom vrátený na č. 1. 571 spisu vychádzal rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 22Cb/614/98-579. Opomenúť nemožno ani skutočnosť, že žalovaný 3/ mal byť v spornom období 100 % akcionárom SUNIK a. s. a udelil plnomocnenstvo na jeho zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení, teda mal mať vedomosť o konaní mimoriadneho valného zhromaždenia, podľa jeho vyjadrení v konaní pred súdom prvého stupňa o súhlase predstavenstva s prevzatím dlhu nemal vedomosť. Na základe týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že dodatočne doložené doklady žalovaným 3/ sa javia napriek tomu, že spoločnosť SUNIK a. s. sčasti právnenému predchodcovi žalobcu plnila so zreteľom na to, že Obchodný zákonník nevyklučuje aj plnenie treťou osobou, ako doložené za účelom predmetného súdneho konania, a preto záver súdu prvého stupňa o tom, že účinky ručiteľského

záväzku žalovaného 3/ pre jeho nesúhlas s prevzatím dlhu ďalej netrvať, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, z ktorého dôvodu nedostatočne zistil skutkový stav, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

30. Podľa § 532 Občianskeho zákonníka obsah záväzku sa prevzatím dlhu nemení, ale zabezpečenie dlhu poskytnuté tretími osobami trvá len vtedy, ak tieto osoby súhlasia so zmenou v osobe dlžníka. (Toto znenie platilo aj v roku 1995.)

31. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že žalovaný 3/ vyhlásením z 22.11.1993, označené ako vyhlásenie o ručiteľskom záväzku, jednoznačne prevzal ručenie vo vzťahu k zabezpečeniu úveru, ktorý bol poskytnutý na odkúpenie a rekonštrukcie nehnuteľností pod č. 414-8814247-439-01 zo dňa 22.11.1993 medzi poskytovateľom úveru Slovenskou štátnou sporiteľňou v Bratislave, pobočka Žilina a klientom Hotel Luxor s.r.o., Žilina, IČO: 31 582 516, neskôr pod obchodným menom YETA s.r.o. Z obsahu predloženej listiny (č. l. 10 spisu) v neoverenej fotokópii, ktorá bola v konaní predložená aj v origináli, ktorý je zhodný s fotokópiou na č. l. 10 spisu, je zrejmé, že žalovaný 3/ ako ručiteľ A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, T. a spoločnosť SUNIK, spol. s r.o., Kuzmányho1, Žilina preberajú ručenie vo výške 6.000.000,- Sk z predmetného úveru, ručenie za úplné zaplatenie úveru vrátane úroku do výšky prijatého ručiteľského záväzku. Ručiteľské vyhlásenie je vystavené v Žiline 22.11.1993 a podpísané Slovenskou štátnou sporiteľňou Bratislava a A. K. ako fyzickou osobou a A. K. ako zástupcom SUNIK, s.r.o., kde pri druhom podpise A. K. sa nachádza aj pečiatka SUNIK, s.r.o.

32. S poukazom na vyhlásenie o ručiteľskom záväzku treba jednoznačne konštatovať, že predmetné úver, vo vzťahu ku ktorému si žalobca uplatnil nárok z úverovej zmluvy z 22.11.1993, bol zabezpečený okrem iného aj ručiteľským vyhlásením žalovaného 3/. V obsahu ručiteľského vyhlásenia je jednoznačne špecifikované, že ručiteľské vyhlásenie vykonal žalovaný 3/ ako fyzická osoba a aj ako zástupca SUNIK spol. s r.o. Tieto skutočnosti sú zrejmé nielen z obsahu špecifikácie osôb, ktoré sú ručiteľmi predmetného záväzku, teda A. K., nar. XX.XX.XXXX a spoločnosť SUNIK spol. s r.o., ale aj zo skutočnosti, že sa tu nachádzajú dva podpisy A. K., jeden ako fyzickej osoby a druhý ako štatutárneho zástupcu SUNIK s.r.o. Súd konštatuje, že vyhlásenie má všetky náležitosti ručiteľského záväzku, je tu jednoznačne špecifikovaný úver, záväzok, vo vzťahu ku ktorému ručenie vzniká, osoby, ktoré ručenie prijímajú, žalovaný 3/, ktorý je tu riadne identifikovaný tak, ako aj predmetný úver a je tu uvedená suma, do ktorej sa ručiteľský záväzok preberá, v danom prípade do sumy 6.000.000,- Sk (199.163,- Eur), ho prevzal žalovaný 3/ ako fyzická osoba. Súd hodnotí predmetné ručiteľské vyhlásenie za platné a účinné, ktoré spĺňa všetky zákonné náležitosti ručenia, ku dňu jeho vystavenia, k 22.11.1993, ust. § 546 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka.

33. Súd vyhodnotil, že ručiteľské vyhlásenie žalovaného 3/ je platné a účinné a neakceptoval námietky žalovaného 3/ o neurčitosti zmluvy o ručení a to práve z dôvodu, že ručiteľské vyhlásenie z 22.11.1993 spĺňa zákonné náležitosti, je z neho zrejmé, kto ho vyhlasuje, vo vzťahu k akému úveru, tento úver je presne identifikovaný, (špecifikovaný), je špecifikovaná aj osoba ručiteľa, ručiteľské vyhlásenie je podpísané, datované a je v ňom uvedená aj suma, do výšky ktorej žalovaný 3/ prevzal ručenie.

34. V ďalšom konaní bol súd však povinný sa zaoberať a vyhodnotiť listinné dôkazy, ktoré po zrušení predchádzajúcich rozsudkov predložil žalovaný 3/ a to predložené, vyššie špecifikované originály dokladov, ktoré preukazujú z hľadiska tvrdení žalovaného 3/, že 15.05.1993 akciová spoločnosť SUNIK a.s. schválila uzavretie zmluvy o prevzatí dlhu za dlžníka YETA s.r.o. novým dlžníkom SUNIK a.s. Súd zistil, že zmluva o prevzatí dlhu zo 04.05.1995 bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., Mestská pobočka Žilina - veriteľ, pôvodným dlžníkom YETA, s.r.o. a SUNIK a.s., ktorý podľa znenia zmluvy mal prevziať predmetný dlh. Táto zmluva je opatrená podpismi a pečiatkami všetkých vyššie citovaných účastníkov, pečiatkou a podpisom ručiteľa REALITA INDEX s.r.o., teda podpisom veriteľa, pôvodného dlžníka a nového dlžníka, na tejto zmluve sa nenachádza súhlas ručiteľa - žalovaného 3/ A. K. ako fyzickej osoby, nachádza sa tu len podpis Josepha Sunika ako zástupcu SUNIK a.s. Taktiež z obsahu tejto zmluvy súd zistil, že na strane 2 zmluvy čl. I. 4. je uvedené, že s prevzatím dlhu v zmysle tejto zmluvy súhlasí ručiteľ REALITA INDEX, s.r.o. v zastúpení Z. Z., čo je potvrdené pečiatkou a podpisom za túto spoločnosť. Taktiež súčasťou zmluvy je aj dojednanie v čl. II. 5., kde účastníci zmluvy o prevzatí dlhu dojednali, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o prevzatí dlhu tvorí výpis z uznesenia predstavenstva akciovej spoločnosti. V prípade, že prevzatie dlhu nebude schválené

predstavenstvom akciovej spoločnosti SUNIK do 16.05.1995, zmluvné strany pokladajú toto prevzatie dlhu za bezpredmetné.

35. Pre posúdenie veci bolo podstatné, či do 16.05.1995 nový dlžník SUNIK a.s. súhlas riadne v súlade so zákonnými ustanoveniami, teda súhlas predstavenstva tejto akciovej spoločnosti bol udelený. Po zrušení veci rozhodnutím Najvyššieho súdu SR ako dovolacím súdom žalovaný 3/ predložil originály listín, z ktorých obsahu je zrejmé, že akciová spoločnosť SUNIK a.s. 15.05.1995 súhlasila s prevzatím dlhu dlžníka YETA s.r.o. z predmetnej úverovej zmluvy. Tieto skutočnosti v konaní potvrdil aj vypočutý svedok Z. T. a osvedčuje ich obsah všetkých písomných listín, ktoré boli predložené žalovaným 3/ a ktorých fotokópie sa nachádzajú na č. l. 731 až 735 a sú predložené v prílohovej obálke aj v origináli, (č. l. 770 spisu). Žalobca v konaní spochybňoval predmetné doklady a tvrdil, že boli vyhotovené len pre účely súdneho konania, lebo listiny neboli podľa tvrdenia žalobcu vyhotovené 15.05.1995 a že nedošlo k 15.05.1995 k schváleniu prevzatia dlhu.

36. Súd vykonal dokazovanie aj v súvislosti s preverovaním tohto tvrdenia žalobcu a teda aj pravosti predmetných listín, ako aj zisťovania predovšetkým časového vyhotovenia predmetných listín. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, s poukazom aj na vykonané znalecké dokazovanie, nepodarilo sa zistiť, či skutočne predmetné listiny boli vyhotovené 15.05.1995, teda v období roku 1995, alebo k vyhotoveniu a teda i podpísaniu týchto listín došlo po 15.05.1995 resp. v priebehu časového obdobia súdneho sporu 22Cb/614/1998. Pre posúdenie veci je však podstatné, či SUNIK a.s. k predmetnej zmluve o prevzatí dlhu skutočne súhlas dala. Tieto skutočnosti však nie sú sporné, nakoľko aj z výsluchu Z. T. a obsahu predložených originálov listín je preukázané, že takýto súhlas SUNIK a.s. a jeho valné zhromaždenie dalo. Spornou otázkou bolo iba posúdenie, či tento súhlas bol daný 15.05.1995 alebo v inom časovom horizonte.

37. Podľa názoru krajského súdu najdôležitejšou otázkou, ktorú v konaní bolo potrebné zistiť, bolo vyjadrenie znalca, či sporné listiny, a to Zápisnica z rokovania predstavenstva spoločnosti SUNIK a.s. zo dňa 15.5.1995 a Zápisnica z mimoriadneho Valného zhromaždenia SUNIK a.s. z 15.5.1995 vrátane prezenčnej listiny z tohto rokovania, boli vyhotovené a podpísané v inom časovom období ako v období na sporných listinách vyznačenom. Znalec v odpovedi na túto otázku na č. l. 13 znaleckého posudku (č. l. 912 spisu) konštatoval, že dátum vyhotovenia sporných listín nie je možné stanoviť priamo meraním nejakej fyzikálnej veličiny. Teda k otázke dátumu vyhotovenia listín sa jednoznačne nevedel vyjadriť. Uviedol, že vo vzťahu k týmto listinám je možné vykonať jazykovú analýzu znalcom z odvetvia Jazyková analýza 270300 a možné skúmať aj časové zmeny podpisu, teda tvarovania podpisu vo vzťahu k podpisu Z. T., znalcom z odvetvia 270100. Znalec konštatoval, že je možné posúdiť znaleckým dokazovaním obsah jazykovej analýzy a obsah zmien podpisu pisateľa uvedených listinných dôkazov. Podľa názoru krajského súdu tieto skutočnosti však nemôžu jednoznačne potvrdiť, či predmetné listiny boli alebo neboli vystavené a aj podpisované, na nich uvedenými osobami v ten dátum, ktorý je tam uvedený. Čo sa týka, znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia Jazyková analýza 270300 a 270100 Ručné písmo skutočne tento znalec môže len posúdiť, či pisateľ menil v uvedenom časovom období alebo nemenil rozsah charakteru písma, resp. vo vzťahu k jazykovej analýze vykonať rozbor predmetných listín, ale uvedené znalecké dokazovanie nemôže jednoznačne potvrdiť, či dátum vyhotovenia sporných listín, a teda aj ich podpísanie osobami na listinách uvedenými, boli vykonané v tom časovom období, ako na sporných listinách je vyznačené. Podľa názoru krajského súdu to bola podstatná otázka, na ktorú ani znalec Mgr. Pavol Masaryk nevedel jednoznačne odpovedať. Krajský súd poukazuje, že i keď v skorších podaniach žalobca žiadal a navrhol vykonať znalecké dokazovanie znalcom odvetvia 270100 Ručné písmo, ktoré by sa zaoberalo, či pisateľ dokumentov - Z. T. v uvedenom časovom období menil svoj spôsob podpisovania alebo nie, táto skutočnosť, podľa názoru krajského súdu, aj keby bolo preukázané, že pisateľ Z. T. v uvedenom období sa podpisoval inak, mal iný podpis na listinách, vyhotovených v rovnakom časovom období ako na sporných listinách, tieto skutočnosti však by nepreukazovali jednoznačne, že pisateľ týchto listín ich skutočne podpisoval v inom období, než je uvedené na týchto sporných listinách. Krajský súd dospel k záveru, že dokazovanie znalcom z odboru Ručné písmo by skutočnosti, či časový údaj uvedený na sporných listinách je aj tým údajom, kedy predmetné listiny boli vystavené a podpisované, by jednoznačne nepotvrdilo ani nevyvrátilo. Z tohto dôvodu krajský súd dospel k záveru, že vykonanie tohto znaleckého dokazovania, ktoré navrhol v písomnom podaní zo dňa 31.1.2013 žalobca, by nepreukázalo podstatu veci, či sporné listiny boli vyhotovené a podpísané v deň, ktorý je na týchto sporných listinách uvedený, alebo to bolo v

inom, neskoršom časovom období. Navyiac krajský súd poukazuje, že následne na základe výzvy krajského súdu zo dňa 10.4.2013 (č. l. 997 spisu), aby účastníci, vrátane žalobcu, uviedli konkrétne návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré navrhujú v konaní vykonať, žalobca v podaní z 15.4.2013 (č. l. 999 spisu) uviedol, že nemá žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov a uviedol tam skutkové tvrdenia, ktoré už krajský súd v odôvodnení tohto rozhodnutia vyššie ako skutočnosti uvádzané žalobcom v konaní uviedol, rovnako žalobca aj po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. l.1068 zotrval na tvrdeniach a nové návrhy na dokazovanie nepodal.

38. Z tohto dôvodu krajský súd nevykonal ďalšie dokazovanie, vzhľadom na neúčelnosť, podľa názoru krajského súdu dôkazu, znalcom z odboru Ručné písmo a následne konštatovanie žalobcu, že nové návrhy na dokazovanie neuvádza a trvá na svojich skutkových tvrdeniach.

39. Svedecké výpovede T. vykonané na pojednávaní dňa 28. októbra 2016 potvrdili len tie skutočnosti, ktoré boli obsahom skoršej výpovede svedka Zaťka a ktoré sú obsiahnuté v písomnostiach, ktorých originály sa nachádzajú na č. l. 770 spisu.

40. Krajský súd poukazuje na stanov y akciovej spoločnosti SUNIK a.s., z ktorých vyplýva, že konanie valného zhromaždenia bolo upravené v článku VIII - X stanov a kompetencie predstavenstva upravené v článku XI stanov, kde v článku XI bod 9 je uvedené, že ... „rozhodnutie predstavenstva je prijaté, ak zaň hlasovala viac ako polovica všetkých členov predstavenstva. Rozhodnutie predstavenstva môže byť v prípadoch, ktoré nestrpia odklad, nahradené písomným vyhlásením všetkých členov predstavenstva, že s navrhovaným opatrením súhlasia. Za písomnú formu pre účely uvedené v bode 8 a 9 tohto článku sa považujú aj telegrafické, ďalekopisné a telefaxové prejavy po ich telefonickom overení“. Krajský súd v skoršom rozsudku konštatoval, že v obchodnom registri, ktorý bol účinný k 15.5.1995, za spoločnosť SUNIK a.s. vždy boli povinní konať dvaja členovia predstavenstva, z ktorých jeden je predseda predstavenstva a druhý člen predstavenstva tak, že k odtlačenému obchodnému menu pripoja svoj podpis. K 15.5.1995 bol Z. T. v pozícii predsedu predstavenstva SUNIK a.s. a R. Q. a Z. Z. boli členmi predstavenstva. Nakoľko zápisnicu z mimoriadneho valného zhromaždenia podpísal Z. T., R. Q., predseda predstavenstva a člen predstavenstva SUNIK a.s., ktorí boli zapísaní v obchodnom registri ku dňu 15.5.1995, obdobne aj zápisnicu z rokovania predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK, a.s., datovanú 15.5.1995 podpísal vtedy predseda predstavenstva Z. T. a R. Q., a obdobne aj na prezenčnej listine z rokovania z mimoriadneho valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti SUNIK a.s. je uvedená prítomnosť členov predstavenstva Q. a predsedu predstavenstva T., potom v konaní bolo preukázané, že ku dňu 15.5.1995 súhlas s prevzatím dlhu dal predseda predstavenstva a jeden člen predstavenstva, ktorý bol riadne k 15.5.1995 zapísaný ako predseda a člen predstavenstva a.s., a bol udelený súhlas predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK a.s. s prevzatím predmetného dlhu, a došlo podľa predložených listinných dôkazov, dňa 16.5.1995 k súhlasu predstavenstva spoločnosti SUNIK a.s. s prevzatím dlhu na základe Zmluvy o prevzatí dlhu uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a YETA, s.r.o. spolu so SUNIK a.s. zo dňa 4.5.1995 a táto zmluva sa stala platnou a účinnou. Je síce pravda, že po uzavretí tejto zmluvy boli uzavreté dodatky - ako Dodatok č. 4 zo dňa 22.1.1998 a Dodatok č. 5 zo dňa 20.2.1998, kde je uvedený ako dlžník YETA, s.r.o., avšak na druhej strane v konaní tiež bolo preukázané, že SUNIK a.s. po prevzatí dlhu zaplatil Slovenskej sporiteľni titulom úverovej zmluvy bez toho, aby bolo preukázané, že mal samostatný iný dlh voči Slovenskej sporiteľni, a.s., teda existujú, tak listinné dôkazy a argumenty, ktoré potvrdzujú, ale aj popierajú obsah účinkov zmluvy o prevzatí dlhu.

41. Vzhľadom na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR 2Obo/60/2013-1068 zo dňa 29. októbra 2015 najmä na stranách 14, 15, 16, ktorý krajský súd citoval v tomto rozsudku vyššie, krajský súd bol viazaný vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu SR a i keď vykonal ďalšie dokazovanie opätovným výsluchom svedkov T. ako aj vykonal výsluchy ďalších svedkov navrhnutých žalobcom, ktorí sa mali zúčastniť konania valného zhromaždenia ako aj predstavenstva SUNIK a.s. dňa 15.5.1995, tieto svedecké výpovede len potvrdzujú skutočnosti, ktoré sú vyjadrené v písomných dokladoch, teda v listinách, ktoré sa nachádzajú na č. l. 770 spisu a neuvádzajú iné skutočnosti.

42. Krajský súd bol viazaný názorom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu SR 2Obo/60/2013-1068 zo dňa 29. októbra 2015, ktorý právne názory vyslovené v skoršom rozsudku krajského súdu neakceptoval a konštatoval, že je treba poukázať na skutočnosť, že hoci zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia netvorila súčasť odkladacej podmienky zmluvy o prevzatí dlhu, malo byť splnomocnenie k zastupovaniu na valnom zhromaždení v zmysle článku VIII bod 2/ stanov spoločnosti SUNIK a. s. v znení platnom ku dňu konania mimoriadneho valného zhromaždenia úradne overené. I

keď zápisnica z valného zhromaždenia nebola podmienkou účinnosti zmluvy a odvolaciemu súdu v tomto konaní neprislúcha právomoc posudzovať dôsledky takého nedostatku je zrejmé, že v prípade, ak by bolo splnomocnenie úradne overené, mohlo mať výpovednú hodnotu k otázke časovej pravdivosti doložených dôkazov. Bez ďalšieho nemožno opomenúť skutočnosť, že aj po uzavretí zmluvy o prevzatí dlhu uzatváral ďalšie dodatky k zmluve o úvere právny predchodca žalobcu s pôvodným dlžníkom (viď dodatok č. 4 zo dňa 22.01.1998, č. 1. 14 spisu, dodatok č. 5 zo dňa 20.02.1998, č. 1. 15 spisu, ktoré v mene dlžníka a ručiteľa podpísali R.r Q. a Z. T., ktorí ako predseda a člen predstavenstva podľa dotknutých dodatočných dokladov konali aj pri rozhodovaní predstavenstva SUNIK a. s. a zúčastnili sa aj mimoriadneho valného zhromaždenia). Nepochybné je tiež, že pôvodný dlžník potom, čo ho súd prvého stupňa zaviazal k zaplateniu spornej čiastky rozsudkom č. k. 22Cb/614/98-452 zo dňa 11. septembra 2001 odvolanie nepodal. Rozhodujúcou skutočnosťou je však tiež skutočnosť, že listom zo dňa 24.03.1997, ktorý bol žalobcom predložený a súdom prvého stupňa oboznámený na pojednávaní konanom dňa 06.09.2004 mal oznámiť právny zástupca spoločnosti SUNIK a. s. JUDr. Z. I. právnemu predchodcovi žalobcu, že predstavenstvo SUNIK a. s. neschválilo do termínu 16.05.1996, ani neskôr, teda ani ku dňu tohto písomného podania prevzatie dlhu. Z tohto dôkazu, ktorý bol žalobcovi súdom vrátený na č. 1. 571 spisu vychádzal rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 22Cb/614/98-579. Opomenúť nemožno ani skutočnosť, že žalovaný 3/ mal byť v spornom období 100 % akcionárom SUNIK a. s. a udelil plnomocnenstvo na jeho zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení, teda mal mať vedomosť o konaní mimoriadneho valného zhromaždenia, podľa jeho vyjadrení v konaní pred súdom prvého stupňa o súhlase predstavenstva s prevzatím dlhu nemal vedomosť. Na základe týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že dodatočne doložené doklady žalovaným 3/ sa javia napriek tomu, že spoločnosť SUNIK a. s. sčasti právnemu predchodcovi žalobcu plnila so zreteľom na to, že Obchodný zákonník nevyklučuje aj plnenie treťou osobou, ako doložené za účelom predmetného súdneho konania, a preto záver súdu prvého stupňa o tom, že účinky ručiteľského záväzku žalovaného 3/ pre jeho nesúhlas s prevzatím dlhu ďalej netrvajú, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, z ktorého dôvodu nedostatočne zistil skutkový stav, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

43. Krajský súd vykonal aj ďalšie dokazovanie, opätovný výsluch svedka T. na pojednávaní dňa 28.10.2016. Svedok potvrdil skutočnosti obsiahnuté v listinách, ktoré predložil v konaní žalovaný 3/ a ktoré sa v origináli nachádzajú na č. 1. 770 spisu. Je síce pravdou, že T. tvrdil, že obsah listín zodpovedá skutočnosti a potvrdzoval ich vecnú a časovú autentičnosť na jednej strane, na druhej strane však vzhľadom aj na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu SR treba konštatovať, že okrem výpovede T. a týchto listín (č. 1. 770 spisu), ktorých znaleckým dokazovaním časovú autentičnosť vyhotovenia nemožno jednoznačne potvrdiť, ani spochybníť, krajský súd poukazuje, že žalovaný 3/ inými dôkazmi nepreukázal časovú autentičnosť predložených listinných dôkazov, že k 15.5.1995 bol daný súhlas predstavenstva SUNIK a.s. s prevzatím dlhu. Tak ako konštatoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 29. októbra 2015, časovú autentičnosť konania nielen predstavenstva SUNIK a.s., ale aj mimoriadneho Valného zhromaždenia dňa 15.5.1995, mohla potvrdiť úradne overená plná moc k zastupovaniu na konaní mimoriadneho Valného zhromaždenia SUNIK a. s., ktorou mohla byť, v súlade s článkom VIII bod 2 Stanov SUNIK a.s., len úradne overená plná moc, takáto plná moc predložená nebola. Skutočnosť, že po uzavretí zmluvy o prevzatí dlhu plnil nielen SUNIK a. s. ako nový dlžník, ale s veriteľom uzatváral dodatky k úverovej zmluve aj pôvodný dlžník YETA s. r. o., že právny zástupca spoločnosti SUNIK a.s. na pojednávaní dňa 6.9.2004 JUDr. Ábelovský tvrdil, že predstavenstvo SUNIK a.s. neschválilo do termínu 16.5.1996, ani neskôr prevzatie dlhu, že dlžník, po vydaní rozsudku vo veci 22Cb/614/98-452 zo dňa 11. septembra 2001 (v ktorom bol (dlžník) žalovaný 1) YETA s. r. o. Žilina zaviazaný zaplatiť 27.021.690,80 Sk), sa voči tomuto rozsudku neodvolal a vo vzťahu k žalovanému 1/ YETA s.r.o. Žilina rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, skutočnosť, že žalovaný 3/ bol stopercentným akcionárom SUNIK a.s., udelil plnomocnenstvo na zastupovanie na mimoriadnom Valnom zhromaždení SUNIK a.s. a mal vedomosť o konaní mimoriadneho valného zhromaždenia, i keď v konaní tvrdil, že o súhlase SUNIK a.s., so schválením zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 4. mája 1995, vedomosť nemal, i keď SUNIK a. s. sčasti právnemu predchodcovi žalobcu plnil, a ďalšie skutočnosti, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, hodnotené samostatne a vo vzájomnej súvislosti, preukazujú záver, že účinky ručiteľského záväzku, voči žalovanému 3/ vo vzťahu k posudzovaniu úverovej zmluvy a z neho

uplatňovaného peňažného plnenia trvajú a nedošlo k zrušeniu ručiteľského záväzku žalovaného 3/, v súvislosti s prevzatím dlhu z pôvodného dlžníka YETA s. r. o. na SUNIK a. s..

44. Volaní svedkovia N., C., ktorých navrhol vypočuť žalovaný 3/ v konaní, opakovane sa na výsluch pred súdom nedostavili. Podľa žalovaného 3/ sa mali vyjadriť k rokovaniu Válného zhromaždenia a Predstavenstva SUNIK a.s. konaného 15.5.1995, z ktorých rokovaní boli vyhotovené zápisnice a ďalšie listiny, ktoré sa nachádzajú na č. l. 770 spisu v origináli a ktoré uvedené svedkyne aj osobne podpisovali.

45. Súd následne upustil od výsluchu uvedených svedkov, ktorí aj v prípade, že by vypovedali a vedeli sa, s odstupom času, vyjadriť k okolnostiam zasadnutia Válného zhromaždenia Predstavenstva SUNIK a.s. dňa 15.5.1995, mohli buď len potvrdiť skutočnosti uvedené v listinných dôkazoch, ktoré sa nachádzajú na č. l. 770 spisu a vypovedať zhodne s výpoveďou svedka T. alebo mohli hodnovernosť uvedených listinných dôkazov poprieť, resp. s odstupom času by sa nevedeli vyjadriť k okolnostiam, za ktorých boli vyhotovené listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú na č. l. 770 spisu.

46. V prípade, že by uvedené svedkyne potvrdili obsah skutočností uvádzaných na listinných dôkazoch č. l. 770 spisu a ich vecnú a časovú autentičnosť, podľa názoru krajského súdu, potvrdili by len skutočnosti, ktoré už uviedol vo svojej výpovedi svedok T., ktorý sa zasadnutia Predstavenstva SUNIK a.s. zúčastnil ako štatutárny orgán tejto obchodnej spoločnosti, keď navyše svedkyne boli len v pozíciách zapisovateľky a účastníčky tohto rokovania.

47. Krajský súd má za to, že výsluchy uvedených svedkýň mohli len potvrdiť skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi svedok T., preto podľa názoru súdu, nebolo nevyhnutné k rozhodnutiu veci a k riadnemu zisteniu skutkového stavu, vzhľadom už na zistený skutkový stav a vykonané dôkazy v konaní, vykonať výsluch uvedených svedkýň. Preto aj z tohto dôvodu súd od výsluchu svedkýň, ktoré sa opakovane na vytýčené termíny pojednávania nedostavili (vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o reštančnú vec a v konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie) upustil, keď navyše nie je možné z hľadiska hodnotenia vykonaných dôkazov priradovať svedeckej výpovedi ako takej väčšiu dôkaznú silu než vykonaniu iných dôkazov a fakticky nadradovať výsluch svedka, ako vykonaný dôkaz, nad vykonanie iného dôkazu, napr. aj listinného dôkazu.

48. Súd vyhodnocoval vykonané dôkazy jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti a i napriek tvrdeniu žalovaného 3/, ktorý v konaní preukazoval listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v origináli na č. l. 770 spisu, že k prevzatiu dlhu na SUNIK a.s. na zasadnutí dňa 15.5.1995 došlo, preukazoval vecnú a časovú autentičnosť listinných dôkazov (č. l. 770 spisu) svedeckou výpoveďou svedka T. a aj v prípade, že by aj N. a C. ako svedkyne vypovedali a potvrdili vecnú a časovú autentičnosť uvedených listinných dôkazov, tieto vykonané dôkazy nekorešponujú so skutočnosťami zistenými ďalším vykonaným dokazovaním, najmä so skutočnosťou, že pôvodný dlžník YETA s.r.o. napriek tvrdeniu žalovaného 3/, že k prevzatiu dlhu na SUNIK a.s. došlo na Válnom zhromaždení 15.5.1995, vo veci úveru uzatváral aj po 15.5.1995, s predchodcom žalobcu, dodatky k úverovej zmluve, právny zástupca SUNIK a.s. Ábelovský potvrdil právnemu predchodcovi žalobcu, že k prevzatiu dlhu z YETA s.r.o. na SUNIK a.s. nedošlo, žalovaný 3/ v konaní, po 15.5.1995 žalobcovi plnil z predmetnej úverovej zmluvy ako ručiteľ, napriek tomu, že tvrdil, že jeho ručiteľský záväzok zanikol, neexistencia, v súlade so zákonom, vyhotoveného splnomocnenia, ktorým žalovaný 3/ splnomocnil T. na zastupovanie na mimoriadnom Válnom zhromaždení SUNIK a.s. dňa 15.5.1995, ktoré by preukazovalo časovú autentičnosť predloženého plnomocnenstva (predloženého navyše bez uvedenia dátumu jeho vyhotovenia), krajský súd má za to, že žalovaný 3/ v konaní listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú na č. l. 770 spisu, ani svedeckými výpoveďami nepreukázal, že listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú na č. l. 770 spisu boli vyhotovené a podpísané osobami v nich uvedenými dňa 15.5.1995 a teda nepreukázal časovú autentičnosť listín (č. l. 770 spisu), keď nie je možné v konaní ani vylúčiť účelovosť vyhotovenia týchto listín, navyše keď boli predložené, po vydaní skorších rozhodnutí krajského súdu vo veci, v ktorých boli dlžníci, vrátane žalovaného 3/ zaviazaní k zaplateniu žalovanej čiastky, navyše, keď žalovaný 1/ ako dlžník z úverovej zmluvy sa ani voči skoršiemu rozsudku krajského súdu vydanému 11.9.2001, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie sumy 27.021.690,80 Sk neodvolal a rozhodnutie vo vzťahu k nemu nadobudlo právoplatnosť.

49. Pri kompletnom hodnotení vykonaných dôkazov a ich vzájomnej súvislosti, krajský súd dospel k záveru, že v konaní žalovaný 3/ nepreukázal, že SUNIK a.s. dal súhlas s prevzatím dlhu dňa 15.5.1995, keď navyše je nevysvetliteľné (túto skutočnosť neobjasnil ani svedok T.), že by žalovaný 3/ o skutočnostiach týkajúcich sa SUNIK a.s., kde bol k 15.5.1995 jediným akcionárom, nedozvedel, či už

od splnomocneného zástupcu T. alebo inej osoby, a žalovaný 3/ nepreukázal, že nevedel a nemohol vedieť o podstatnej činnosti svojej obchodnej spoločnosti a o takej závažnej veci, ktorá sa týka výkonu podnikateľskej činnosti, ktorou je prevzatie niekoľkomiliónového dlhu. Práva a povinnosti akcionárov ku dňu 15.5.1995 boli upravené v § 188 a nasl. Obchodného zákonníka, z ktorého odstavca 1) vyplýva, že akcionár má právo na podiel na zisku spoločnosti, ktorý valné zhromaždenie podľa výsledku hospodárenia určí na rozdelenie. Ďalej v súlade s § 181 Obchodného zákonníka mal právo, keďže bol jediný akcionár SUNIK a.s., požiadať predstavenstvo o zvolanie aj mimoriadneho valného zhromaždenia na prerokovanie navrhnutých záležitostí, teda aj závažných záležitostí, a keďže ako tvrdil žalovaný 3/ v konaní splnomocnil T., aby ho na mimoriadnom Valnom zhromaždení dňa 15.5.1995 SUNIK a.s. zastupoval a podľa svedka T. práve na tomto valnom zhromaždení a v predstavenstve sa mala prerokovať otázka prevzatia dlhu zo strany dlžníka YETA s.r.o. na SUNIK a.s., je nelogické a zo strany žalovaného 3/ nevysvetliteľné, že by žalovaný 3/ o tejto skutočnosti (ako fyzická osoba) nevedel a teda nevedel, čo bude predmetom konania Valného zhromaždenia SUNIK a.s. dňa 15.5.1995. Žalovaný 3/ ako ručiteľ o tom, že sa má konať valné zhromaždenie, resp. konať mimoriadne valné zhromaždenie, na ktorom má sa prerokovať otázka prevzatia dlhu z YETA s.r.o. na SUNIK a.s. musel vedieť, keďže plnomocenstvo na toto konanie valného zhromaždenia udelil T., ktorý pôsobil k 15.5.1995 aj ako predseda predstavenia SUNIK a.s., ktorý potvrdil, že práve táto otázka mala byť predmetom rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia, opak v konaní žalovaný 3/ nepreukázal.

50. Navyiac žalovaný 3/ nepreukázal, že o výsledku, teda schválení prevzatia dlhu z YETA s.r.o. na SUNIK a.s. dňa 15.5.1995, ktoré schválilo Predstavenstvo SUNIK a.s., nebol informovaný, keď každý akcionár, má záujem na podiel na zisku, ktorý sa odvíja od podnikateľských aktivít, teda aj portfólia obchodnej spoločnosti a je nevysvetliteľné a vysoko nepravdepodobné, že by o týchto skutočnostiach, ktoré mali znížovať kreditnú hodnotu SUNIK a.s. (v prípade prevzatia niekoľko desiatok miliónového dlhu za inú osobu) ako jediný akcionár nevedel.

51. Krajský súd vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. I. 1068 spisu, v súlade s vysloveným právnym názorom, ktorý poukazuje na skutočnosti, ktoré sú v rozpore s tvrdením a obranou žalovaného 3/ dospel k záveru, že žalovaný 3/ nepreukázal, že v konaní došlo k prevzatiu dlhu SUNIKOM a.s. dňa 15.5.1995 na konaní predstavenstva.

52. Podľa § 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

53. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

54. V súlade s § 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku krajský súd ako vecne a miestne príslušný konal a rozhodoval vo veci v súlade s § 470 ods. 1 CSP a konal a rozhodol podľa ustanovení Civilného sporového poriadku.

55. Podľa § 311 ods. 1 Obchodného zákonníka ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje.

56. Podľa § 311 ods. 2 Obchodného zákonníka ručenie však nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom, alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom. § 311 ods. 1 Obchodného zákonníka je kogentným ustanovením, ust. § 311 ods. 2 Obchodného zákonníka má dispozitívny charakter. Zákon striktnie stanovuje, akým spôsobom zaniká ručenie, a to zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje. V danom prípade v konaní nebolo preukázané, že by záväzok dlžníka YETA s.r.o., Žilina (pod skorším obchodným menom Hotel Luxor s.r.o., Žilina) z úverovej zmluvy č.414-8814247-439-01 zo dňa 22.11.1993 zanikol. Nakoľko, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, dlh dlžníka 896.955,- Eur z predmetnej úverovej zmluvy bol priznaný voči žalovanému 1/ vo výške 27.021.690,80 Sk, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť rozsudkom 22Cb/614/98-452 zo dňa 11.9.2001, právoplatné dňa 8.11.2001, v konaní nebolo preukázané, že by dlh z predmetného úveru zanikol úplne alebo že jeho výška je nižšia (mínus 100.000,- Sk = 3.319,- Eur) než vo výške 199.163,- Eur, k zaplateniu ktorej sa v ručiteľskom vyhlásení zaviazal žalovaný 3/. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že ručiteľský záväzok dlžníka zanikol, vzhľadom na komplexnú úpravu ručenia v Obchodnom zákonníku, súd dospel k záveru, nakoľko ručiteľské vyhlásenie žalovaného 3/ čo do čiastky 199.163,- Eur je platné a účinné, že žalovaný 3/ je povinný zaplatiť ako ručiteľ túto istinu 195.844,- Eur (čiastka 100.000,- Sk = 3.319,- Eur bola žalovaným 3/

16.5.2006 zaplatená), keď aj týmto úkonom žalovaný 3/ potvrdzuje existenciu svojho ručiteľského záväzku s tým, že plnením žalovaného 2/ alebo žalovaného 3/ v rozsahu poskytnutého plnenia, zaniká povinnosť žalovaného 1/ v rozsahu poskytnutého plnenia. Žalovaný 3/ prevzal jednostranným právnym úkonom ručenie vo výške 6.000.000,- Sk (199.163,- Eur) k úverovej zmluve, uzavretej dňa 22.11.1993, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver 19.900.000,- Sk. Ako vyplýva z obsahu dodatkov k úverovej zmluve č.414-8814247-439-01 zo dňa 22.11.1993, a to dodatku č. 2/94 zo dňa 20. 4. 1994, dodatku č. 3 zo dňa 4.5.1995, dodatku č. 4 zo dňa 22.1.1998, dodatku č.5 zo dňa 20.2.1998, predmetnými dodatkami, č. l. 12 - 15 spisu, sa nezmenili podstatné náležitosti úverovej zmluvy, a to výška poskytnutého úveru, dodatkami sa len upravovali podmienky splácania úveru a dokonca sa znížila výška úrokovej sadzby pri tzv. sankčných úrokoch, viď dodatok č.4 článok IV. 5b/ oproti obsahu článku IV. 5b/ úverovej zmluvy z 22.11.1993. Nakoľko dodatky k úverovej zmluve nemenili podstatné náležitosti zmluvy - výšku úveru, podľa názoru súdu, nemôžu mať vplyv na výšku ručiteľského záväzku žalovaného 3/, aj keď žalovaný 3/ súhlas so zmenou niektorých ustanovení úverovej zmluvy nedal.

57. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že po vydaní skorších rozsudkov krajského súdu a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, že žalovaný 3/ zaplatil na účet žalobcu k predmetnému dlhu sumu 3.319,39 Eur (100.000,- Sk) dňa 16.5.2006 ako úhradu pohľadávky ručiteľa žalovaného, v dôsledku čoho žalovaná istina predstavuje aj podľa tvrdenia žalobcu č. l. 1123 spisu, vo vyjadrení z 18.8.2016, sumu 195.844,00 Eur.

58. Skutočnosť, že žalovaný 3/, napriek tvrdeniu o zániku ručiteľského záväzku, na účet veriteľa poskytol sumu 3.319,39 Eur dňa 16.5.2006 (kedy bola prijatá suma 100.000,- Sk), popiera samotné tvrdenie žalovaného 3/ o zániku ručiteľského záväzku.

59. V konaní bol vydaný rozsudok v 22Cb/614/98-452 z 11. septembra 2001, v ktorom súd zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi 27.021.690,80 Sk, žalovanému 2/ zaplatiť žalobcovi 7.600.000,- Sk a žalovanému 3/ zaplatiť žalobcovi 6.000.000,- Sk, pričom plnením žalovaného 2/ alebo žalovaného 3/ v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť žalovaného 1/, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému 1) a 2) nadobudlo právoplatnosť. Z tohto dôvodu bolo potrebné vyjadriť uvedenú skutočnosť vo výroku tohto rozhodnutia. Z tohto dôvodu nielenže súd ponížil žalovanú istinu vo vzťahu k žalovanému 3) na sumu 195.844,- Eur, čím zohľadnil skutočnosť, že bola zaplatená čiastka 100.000,- Sk (3.319,- Eur) dňa 16.5.2006, ale zohľadnil existenciu právoplatného rozhodnutia vo veci vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/. Súd zaviazal žalovaného 3/ ako ručiteľa vo vzťahu k žalobcovi, v pomere k ostatným dlžníkom žalovaným 1/ a 2/, zaplatiť žalovanú istinu tak, že zaviazal žalovaného 3/ zaplatiť istinu 195.844,- Eur, pričom plnením žalovaného 2/ podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline 22Cb/614/98-452 zo dňa 11.9.2001, alebo žalovaného 3/ podľa tohto rozsudku, zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť žalovaného 1/ podľa rozsudku 22Cb/614/98-452 zo dňa 11.9.2001, v rozsahu poskytnutého plnenia žalovanými 2/ alebo 3/. Vo zvyšku návrh ako nedôvodný zamietol z toho dôvodu, že žalobca neobmedzil žalobný návrh a nezohľadnil, že žalovaný 16.5.2006 zaplatil sumu 100.000,- Sk, ktorá v prepočte predstavuje sumu 3.319,- Eur, z úverovej zmluvy, keď výška ručiteľského záväzku žalovaného 3/ nemohla presiahnuť sumu 6.000.000,- Sk (199.163,- Eur).

60. Žalobca mal v konaní úspech (jeho neúspech bol len v nepatrnej časti (1 %)), súd zaviazal žalovaného 3/ na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi, aplikujúc ust. § 255 a § 265 Civilného sporového poriadku.

61. Proti uvedenému rozsudku sa v zákonom stanovenej lehote odvolal žalovaný 3) prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu, ktorý v odvolaní uviedol, že s vysloveným právnym a skutkovým záverom, vysloveným súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku sa nestotožňuje s nasledovných dôvodov.

62. Otázku súhlasu ručiteľa s prevzatým dlhom riešilo NSSR v zrušujúcom uznesení 5Obo/28/2003 zo dňa 24.11.2003 kedy zrušil prvostupňové rozhodnutie Krajského súdu Žilina a vyslovil právny názor, že zákon neustanovuje ako formou má byť vykonaný súhlas so zmenou v osobe dlžníka a uviedol, že môže byť uvedený v dohode o prevzatí dlhu alebo oddelene. Ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný 3) ako ručiteľ- fyzická osoba nedal písomný súhlas k prevzatiu dlhu, hoci dlh prevzal a spoločnosť SUNIK, a. s. NSSR ďalej uviedol, že je potrebné v konaní vyriešiť otázku, či súhlas ručiteľa podľa § 532 OZ má mať písomnú formu, alebo stačí forma konkludentného prejavu, vyslovil právny názor, že zo zákonného ustanovenia forma súhlasu priamo nevyplýva, ale vzhľadom na

povinnosť písomnej formy, prevzatia dlhu sa odvolací súd prikladá k právnomu názoru, že aj súhlas ručiteľa by mal mať písomnú formu. Žalovaný 3) nedal súhlas k prevzatiu dlhu novým dlžníkom na základe zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995 a aj s poukazom na vyslovený právny názor NSSR jeho ručiteľský záväzok zanikol. Principiálnou otázkou je, či zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995, ktorou spoločnosť SUNIK, a. s. prevzala dlh od spoločnosti YETA, s. r. o., Žilina je účinná a právne perfektná, a či teda nastali právne účinky tejto zmluvy, a to predovšetkým s poukazom na článok II. bod 5 tejto zmluvy. Krajský súd napadnutým rozsudkom vyhodnotil, že k schváleniu zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995 predstavenstvom akciovej spoločnosti SUNIK, a. s. nedošlo a zmluva sa stala vo vzťahu k účastníkom a žalovanému 3) právne bezvýznamná. Vo vzťahu k tejto skutkovej a právnej argumentácii vyslovenej krajským súdom poukazuje žalovaný na to, že zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995 vyžadovala schválenie predstavenstvom a. s., ktoré tak učinilo v zápisnici z jeho rokovania dňa 15.5.1995, o čom bol predložený aj listinný dôkaz v ktorom táto skutočnosť bola jednoznačne a nepochybne preukázaná. Súd po zrušení rozsudku NSSR nariadil aj znalecké dokazovanie znalcom Mgr. Masarykom, ktorý sa mal vyjadriť k zásadnej otázke, t. j. otázke dátumu vyhotovenia listín. Znalec konštatoval, že dátum vyhotovenia sporných listín nie je možné stanoviť priamo meraním nejakej fyzikálnej veličiny, a dátum vyhotovenia listín sa nedá jednoznačne stanoviť a určiť. K otázke dátumu a termínu vyhotovenia listín a to k zápisnici z rokovania predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK, a. s. zo dňa 15.5.1995, v ktorej uznesením predstavenstvo schválilo zmluvu o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995 medzi veriteľom Slovenská sporiteľňa, a. s., dlžníkom YETA, s. r. o. a novým dlžníkom SUNIK, a. s., žalovaný 3) navrhol vypočuť ako svedkov Ľ. V. Q. Z. T., R. N., Z. C.. Svedkovia boli účastní rokovaní predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK a. s. 15.5.1995 a jednoznačne by sa vyjadrili ku skutočnosti, čo bolo predmetom rokovania predstavenstva, či schválili a prijali uznesenie, prijaté v zápisnici zo dňa 15.5.1995, či podpisy sú autentické, resp. či mohlo dôjsť k vyhotoveniu listín v neskoršom období. Súd vypočul na túto otázku jedine svedka Z. T., ktorý potvrdil autentickosť zápisnice a potvrdil, že bola schválená zmluva o prevzatí dlhu v dátume uvedenom na zápisnici a kategoricky odmietol, že by zápisnica bola vyhotovená v neskoršom období. K. R. N. a Z. C. súd v konaní nevypočul, hoci tieto boli žalovaným navrhnuté a súd bol požiadaný, aby zabezpečil formou predvolania účasť týchto svedkov. Súd napriek žiadosti o vykonanie výsluchu týchto svedkýň žaloby na takéto dokazovanie zamietol a vo veci rozhodol. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má žalovaný 3) za to, že súd nedospel k správnomu právnomu záveru, pretože podľa predložených listinných dôkazov dňa 15.5.1995 došlo k súhlasu predstavenstva spoločnosti SUNIK, a. s. k prevzatiu dlhu na základe zmluvy o prevzatí dlhu. Táto zmluva o prevzatí dlhu sa stala platnou a účinnou. Je síce pravda, že po uzavretí tejto zmluvy boli uzavreté dodatky č. 4 a 5, kde je uvedený ako dlžník spoločnosť YETA, s. r. o., avšak z listinných dôkazov obsiahnutých v spise je preukázané, že samotný dlh voči pôvodnému veriteľovi plnia titulom prevzatia dlhu spoločnosť SUNIK, a. s. vo výške 6.000.000,- Sk. Samotné dodatky nemôžu spochybniť túto skutočnosť a dôležitým faktom je, že Sporiteľňa, a. s. tieto platby od spoločnosti SUNIK, a. s. prijala. Rovnako podľa názoru žalovaného 3) v konaní skutočnosť, že fyzická osoba, žalovaný 3) súhlas s prevzatím dlhu, na základe predmetnej zmluvy nedala a nie je ani obsiahnutý v spise, je podľa názoru žalovaného 3) nesporná. Vzhľadom na uvedené nebolo možné žalovaného 3) za uvedených skutkových okolností, s poukazom na § 532 OZ zaviazat' na zaplatenie žalovanej istiny. Rovnako tak pokiaľ súd vyslovil svoj právny názor, že žalovaný 3) plnil právnomu predchodcovi žalobcu a takýmto spôsobom teda súd mal za preukázané, že si bol vedomý svojej povinnosti vo vzťahu k žalobcovi, žalovaný poznamenáva, že v čase, keď došlo k plneniu, toto vychádzalo z právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Žiline, v spojení s uznesením NSSR Bratislava, ktoré rozhodnutia boli neskôr titulom dovolania zrušené a žalovaný 3) po verdikte NSSR v dovolacom konaní neposkytol žiadne ďalšie plnenie. Z týchto dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu voči žalovanému 3) v celom rozsahu zamietnuť.

63. K odvolaniu žalovaného 3) sa písomne dňa 27.12.2016 vyjadril žalobca, ktorý sa nestotožnil s námietkou žalovaného 3) v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 197 ods. 2 C. s. p. znemožnil tomuto právo na spravodlivý proces, keď nevykonal navrhovaný dôkaz a to výsluch svedkov. V tejto súvislosti poukázal žalobca na ustanovenie § 198 ods. 3 C. s. p., podľa ktorého, ak sa nepodarí prítomnosť svedka zabezpečiť súd žaloby na výsluch svedka zamietne. Žalovaný 3) na pojednávaní dňa 19.9.2016 navrhol predvolanie dvoch svedkýň a žiadal súd o ich predvolanie. Ako sám žalovaný 3) uvádza, súd stranou označené svedkyne predvolal na pojednávanie vytyčené na 28.10.2016,

obe svedkyne neúčast' ospravedlnili z dôvodu pobytu mimo republiky. Svedkyne boli opätovne písomne predvolané na pojednávanie vytýčené na 15.11.2016, na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavili. Žalobca sa plne stotožňuje s dôvodmi, na základe ktorých súd žaloby na vykonanie vyššie uvedených dôkazov - výsluchov svedkov zamietol. V predmetnom konaní bol opakovane vypočutý svedok p. Z., ako osoba účastná na zasadnutí predstavenstva, ako mimoriadneho valného zhromaždenia, na pojednávaní dňa 4.5.1999 a následne aj na pojednávaní dňa 28.10.2016 sa predvolaný svedok nevedel dostatočne presvedčivým spôsobom vyjadriť k okolnostiam prevzatia dlhu spoločnosti SUNIK, a. s., ani k okolnostiam jeho konania v mene spoločnosti YETA, s. r. o. voči právnenému predchodcovi žalobcu Slovenskej sporiteľni. Podľa názoru žalobcu výsluch označených svedkýň nemohol žiadnym relevantným spôsobom objasniť doposiaľ zistený skutkový stav predmetného konania, ani zvrátiť preukázané nedostatky listín a dôkazov predložených žalovaným v 3. rade. Žalobca v konaní opakovane poukazoval na skutočnosti a dôkazy, ktoré spochybňujú listiny predložené žalovaným trpiace takou vadou, ktoré nie je možné zvrátiť ani odstrániť výsluchmi svedkov. Poukázal na článok II. ods. 5 zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995, výpis z uznesenia predstavenstva akciovej spoločnosti SUNIK, a. s. musí podľa názoru žalobcu tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Význam predmetného ustanovenia bráni tomu, aby došlo k dodatočnému vyhotoveniu súhlasu predstavenstva SUNIK, a. s. po uplynutí lehoty určenej na udelenie súhlasu a zaručuje, že sa aj veriteľ dozvie, či skutočne došlo k prevzatí dlhu. Výpis z uznesenia predstavenstva spoločnosti SUNIK, a. s. sa nikdy nestal súčasťou zmluvy o prevzatí dlhu. Sporná zápisnica z rokovania predstavenstva zo dňa 15.5.1995 a zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 15.5.1995 spoločnosti SUNIK, a. s. boli predložené žalovaným v 3. rade na pojednávaní 1.6.1999, t. j. 9 rokov od začatia sporu potom, čo neuspel so svojou obranou a až následne, čo sa súdy začali zaoberať otázkou schválenia prevzatia dlhu. S uvedeným sa stotožnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením sp. zn. 2Obo/60/2013 zo dňa 29.10.2015 skonštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že výpis z uznesenia predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK, a. s., Žilina bol doložený riadne tak, aby tvoril neoddeliteľnú súčasť spornej zmluvy o prevzatí dlhu. Podľa názoru žalobcu nemožno opomenúť ani skutočnosť, že podmnelom prevzatí dlhu spoločnosťou SUNIK, a. s. ďalšie dodatky k zmluve o úvere právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. uzatváral s pôvodným dlžníkom a nie so spoločnosťou SUNIK, a. s. V mene pôvodného dlžníka ich podpisoval aj svedok p. Z. T., t. j. osoba, ktorá, ak došlo k schváleniu prevzatia dlhu v lehote, ako bolo pôvodne dohodnuté, do 16.5.1995, musela v čase podpisu týchto dodatkov bezpodmienečne vedieť o prevzatí dlhu spoločnosťou SUNIK, a. s., keďže ako predseda predstavenstva spoločnosti SUNIK, a. s. schvaľovala prevzatie tohto dlhu. Ďalej Najvyšší súd v uznesení zo dňa 29.10.2015 vyslovil, že hoci zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia netvorila súčasť odkladacej podmienky zmluvy o prevzatí dlhu, malo byť splnomocnenie k zastupovaniu na valnom zhromaždení v zmysle článku VII bod 2 stanov spoločnosti SUNIK, a. s., v znení platnom ku dňu konania mimoriadneho valného zhromaždenia, úradne overené. Rozhodujúcou skutočnosťou je však to, že listom zo dňa 24.3.1997 oznámil právny zástupca spoločnosti SUNIK, a. s. právnenému predchodcovi žalobcu, že predstavenstvo spoločnosti SUNIK, a. s. neschválilo do termínu 16.5.1996, a ani neskôr prevzatie dlhu na základe zmluvy o prevzatí dlhu. Najvyšší súd SR poukázal aj na neopomenuteľnú skutočnosť, ktorou je aj nevedomosť žalovaného 3/, ktorý bol v spornom období 100 %-ným akcionárom spoločnosti SUNIK, a. s. a udelil plnomocnenstvo na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení o súhlase predstavenstva s prevzatím dlhu. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí dospel k jednoznačnému a jedinému možnému logickému záveru, že žalovaný 3/ musel mať vedomosť o prevzatí dlhu. V kontexte vyššie uvedených skutočností a vykonaného rozsiahleho dokazovania, podľa názoru žalobcu, súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec právne správne posúdil. Z týchto dôvodov navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

64. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

65. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie bez nariadenia pojednávania viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods.1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie žalovaného 3/ a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 3/ nie je opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v jej napadnutej časti potvrdiť.

66. Žalovaný 3/ v podanom odvolaní namieta najmä tú skutočnosť, že nedal súhlas k prevzatíu dlhu novým dlžníkom na základe zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995 a preto jeho ručiteľský záväzok zanikol. Druhou odvolacou námietkou žalovaného 3/ je tá skutočnosť, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď vyhodnotil prevzatie dlhu na základe zmluvy o prevzatí dlhu podľa predložených listinných dôkazov zo dňa 15.5.1995.

67. V ostatnom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu bola upriamená pozornosť súdu prvej inštancie na skutočnosť, že splnomocnenie k zastupovaniu na valnom zhromaždení v zmysle článku VIII. bod 2 stanov spoločnosti SUNIK, a. s., v znení platnom ku dňu konania mimoriadneho valného zhromaždenia, podľa uvedeného ustanovenia malo byť úradne overené. Z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že zásadnou otázkou v predmetom konaní je, či zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995, ktorou spoločnosť SUNIK, a. s. mala prevziať dlh od spoločnosti YETA, s. r. o., Žilina je účinná a právne perfektná a či teda nastali právne účinky tejto zmluvy a to predovšetkým s poukazom na článok II. bod 5 tejto zmluvy. Odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že právne následky zmluvy o prevzatí dlhu boli viazané na splnenie odkladacej podmienky, t. j. písomný súhlas predstavenstva SUNIK, a. s. Žalovaný 3/ neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania skutočnosti, že predstavenstvo SUNIK, a. s. písomný súhlas do 16. mája 1995 dalo, čím zmluva o prevzatí dlhu nenadobudla účinnosť a zabezpečovací záväzok žalovaného 3/ nebol týmto právnym úkonom vôbec dotknutý. V danom prípade nebola preukázaná zo strany žalovaného 3/ existencia (v súlade so zákonom a stanovami spoločnosti SUNIK) splnomocnenia, ktorým by žalovaný 3/ splnomocnil p. T. na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti SUNIK, a. s. dňa 15.5.1995, ktoré by súčasne preukazovalo časovú autentičnosť predloženého plnomocnenstva, ktoré je navyše predložené bez uvedenia dátumu jeho vyhotovenia. Odvolací súd v súlade s právnym názorom súdu prvej inštancie má za to, že žalovaný 3/ v konaní listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú na čísle listu 770 spisu a to ani svedeckými výpoveďami nepreukázal, že listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú na čísle listu 770 spisu boli vyhotovené a podpisované osobami v nich uvedenými dňa 15.5.1995 a teda nepreukázal časovú autentičnosť predmetných listín, keď v konaní nebola vylúčená ani účelovosť vyhotovenia týchto listín. Nemenej dôležitá je aj tá skutočnosť, že uvedené listiny boli predložené vo vydaní skorších rozhodnutí Krajského súdu vo veci, teda niekoľko rokov po začatí tohto konania. Vzhľadom k tomu, že už samotné mimoriadne valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti SUNIK, a. s., ktoré sa malo konať dňa 15.5.1995 trpí vadou nedostatku plnej moci jediného akcionára uvedenej spoločnosti, takéto rozhodnutie mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti SUNIK, a. s. nemohlo byť relevantným podkladom pre rokovanie predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK, a. s. a k schváleniu zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 4.5.1995.

68. Pokiaľ odvolateľ v podanom odvolaní namietal, že samotné dodatky k zmluve č. 4 a 5 kde je uvedený ako dlžník spoločnosť YETA, s. r. o., nemôžu spochybníť tú skutočnosť, že titulom prevzatia dlhu spoločnosť SUNIK, a. s. plnila veriteľovi titulom prevzatia dlhu a Sporiteľňa, a. s. tieto platby od spoločnosti SUNIK, a. s. prijala, odvolací súd uvádza, že s touto skutočnosťou sa už vysporiadal vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd, že obchodný zákonník nevyklučuje aj plnenie treťou osobou.

69. Odvolateľ ďalej namietal súdu prvej inštancie, že tento nevypočul navrhnuté svedkyne R. N. a Z. BB. ktoré mali byť účastné rokovania predstavenstva obchodnej spoločnosti SUNIK, a. s. a jednoznačne by sa vyjadrili ku skutočnosti, čo bolo predmetom rokovania predstavenstva, či schválili a prijali uznesenie prijaté v zápisnici zo dňa 15.5.1995, či podpisy sú autentické, resp. či mohlo dôjsť k vyhotoveniu listín v neskoršom období, odvolací súd uvádza, že uvedené svedkyne boli súdom prvej inštancie opakovane na výsluch pred súdom predvolané a tieto sa nedostavili. Súd následne upustil od výsluchu uvedených svedkov, ktorí aj v prípade, že by vypovedali a vedeli sa s odstupom času vyjadriť k okolnostiam zo zasadnutia z valného zhromaždenia predstavenstva SUNIK, a. s. dňa 15.5.1995, mohli buď len potvrdiť skutočnosti uvedené v listinných dôkazoch, ktoré sa nachádzajú na čísle listu 770 spisu a vypovedať zhodne s výpoveďou svedka T. alebo mohli hodnovernosť uvedených listinných dôkazov poprieť. Odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie má za to, že výsluchy uvedených svedkýň

mohli len potvrdiť skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi svedok Zaťko, preto podľa názoru súdu nebolo nevyhnutné k rozhodnutiu ako i k riadnemu zisteniu skutkového stavu, vzhľadom už na zistený skutkový stav a vykonané dôkazy v konaní, vykonať výsluch uvedených svedkýň. Samotná výpoveď uvedených svedkýň nemohla odstrániť formálne nedostatky predložených listinných dôkazov.

70. Odvolací súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že listom zo dňa 24.3.1997 oznámil právny zástupca spoločnosti SUNIK, a. s. právnenému predchodcovi žalobcu, že predstavenstvo spoločnosti SUNIK, a. s. neschválilo do termínu 16.5.1996, a ani neskôr, prevzatie dlhu na základe zmluvy o prevzatí dlhu. Neopomenuteľnou skutočnosťou je aj tvrdenie žalovaného 3/ o nevedomosti žalovaného 3/, a teda nesúhlas s prevzatím dlhu na základe zmluvy o prevzatí dlhu, keď tento bol v spornom období 100 %-tným akcionárom spoločnosti SUNIK, a. s. a udelil plnomocenstvo na zastupovanie na mimoriadnom valnom zhromaždení o súhlase predstavenstva s prevzatím dlhu. Z uvedeného teda logicky vyplýva, že žalovaný v 3. rade by musel mať vedomosť o prípadnom prevzatí dlhu.

71. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolacie dôvody žalovaného 3/ za nedôvodné s poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. potvrdil.

72. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v predmetom odvolacom konaní bol žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 3/ v celom rozsahu, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

73. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žaloby) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).